

**НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ПОЛТАВСЬКА ПОЛІТЕХНІКА
ІМЕНІ ЮРІЯ КОНДРАТЮКА**

ЗБІРНИК МАТЕРІАЛІВ

**77-ї НАУКОВОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ ПРОФЕСОРІВ,
ВИКЛАДАЧІВ, НАУКОВИХ ПРАЦІВНИКІВ,
АСПІРАНТІВ ТА СТУДЕНТІВ УНІВЕРСИТЕТУ**

16 травня – 22 травня 2025 р.

ЗАКОРДОННИЙ ДОСВІД ІНВЕНТАРИЗАЦІЇ ЗЕМЕЛЬ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО ПРИЗНАЧЕННЯ

Інвентаризація земель сільськогосподарського призначення є важливою передумовою для забезпечення ефективного землекористування, стратегічного планування аграрної політики та гарантування продовольчої безпеки держави. У країнах Європейського Союзу, зокрема у Німеччині, Франції та Польщі, дана процедура ґрунтується на інтеграції кадастрових відомостей, даних супутникового моніторингу та застосуванні геоінформаційних систем (ГІС) [1].

У рамках Спільної сільськогосподарської політики (САР) країни ЄС розробили єдиний стандарт інвентаризації земель через систему LPIS (Land Parcel Identification System). Ця система виконує кілька ключових функцій: точний кадастровий облік, коли кожна земельна ділянка має унікальний ідентифікатор, що дозволяє відстежувати її історію використання. Дані оновлюються щорічно з використанням аерофотозйомки та супутникових знімків програми Copernicus [2]; контроль виконання екологічних вимог, коли система автоматично аналізує, чи дотримуються фермери вимог "зелених" стандартів САР, таких як мінімальна частка екологічних угідь. Порушення виявляються шляхом порівняння декларацій із супутниковими даними [3]; інтеграція з національними реєстрами (У Німеччині LPIS інтегрована з ALKIS (Адміністративно-кадастровою інформаційною системою), що дозволяє уніфікувати дані про власність, податки та сільськогосподарське використання) [4].

Наприклад, зараз у Німеччині ефективно функціонує система ALKIS (Офіційна кадастрова інформаційна система), яка забезпечує точний облік сільськогосподарських угідь із прив'язкою до реєстрів прав власності. У Польщі запроваджено систему LPIS (Система ідентифікації земельних ділянок), що поєднує кадастрові карти із супутниковими знімками, що значно підвищує точність виявлення фактичного землекористування [3]. Франція реалізувала модель «єдиного вікна» (one-stop-shop) з відкритим доступом до інформації про земельні ресурси, що сприяє прозорості управлінських процесів [4].

Особлива увага в європейських країнах приділяється цифровізації процесів інвентаризації та створенню єдиних інтегрованих платформ для зберігання і обробки інформації. Це дає можливість оперативно

ухвалювати управлінські рішення на національному, регіональному та місцевому рівнях. Важливою складовою таких підходів є забезпечення громадського доступу до земельних даних, що сприяє підзвітності й відкритості аграрного сектору [5].

Північноамериканська модель має акцент на відкритість даних. США та Канада розробили власні підходи до інвентаризації, орієнтовані на публічність інформації: - геопортали для фермерів. USDA (Міністерство сільського господарства США) надає доступ до геопорталу CropScape, де в режимі реального часу можна відстежувати типи рослинності та історію використання полів; - добровільні програми моніторингу. У Канаді діє система Agri-Environmental Indicators, яка оцінює вплив сільського господарства на навколишнє середовище. Фермери, що беруть участь, отримують податкові пільги.

Сучасні системи інвентаризації сільськогосподарських земель у розвинених країнах базуються на передових геоінформаційних технологіях, супутниковому моніторингу та автоматизованих системах управління даними. Аналіз європейського досвіду засвідчує важливість комплексного та інтегрованого підходу до інвентаризації земель, заснованого на використанні сучасних інформаційних технологій. Для України це відкриває широкі можливості для підвищення ефективності управління земельними ресурсами, забезпечення прозорості в аграрному секторі та сприяння сталому розвитку.

Література:

1. *European Commission. Land Parcel Identification System (LPIS) application. – Brussels: DG AGRI, 2021. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://agriculture.ec.europa.eu>*
2. *AdV – Arbeitsgemeinschaft der Vermessungsverwaltungen der Länder der Bundesrepublik Deutschland. Documentation on the model of the official cadastral information system (ALKIS). – Frankfurt am Main, 2020. – 55 p.*
3. *Bielska A., Kołos A., Mickiewicz B. Geospatial Technologies in Polish Agriculture – The Role of LPIS and Remote Sensing // Geographia Polonica. – 2020. – Vol. 93, No. 2. – P. 151–166. – DOI: <https://doi.org/10.7163/GPol.0163>*
4. *Ministère de la Transition Écologique. Le portail national de l'information géographique : un accès simplifié aux données cadastrales et foncières. – Paris, 2021. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.geoportail.gouv.fr>*
5. *FAO. Good practices for land inventory using geospatial technologies. – Rome: Food and Agriculture Organization of the United Nations, 2019. – 68 p. – ISBN 978-92-5-131783-7.*
6. *Гайдук Є.І., Мартин А.Г. Правові засади інвентаризації земель в Україні: сучасний стан та перспективи // Землевпорядний вісник. – 2020. – № 2. – С. 14–20.*